

Kritiek van botanicus Londo:

„Geen experimenten met puin in Martena-park”

CORNJUM — „Wy hiene der hwat aerdiehs fan meitsje wollen, mar it is ús hwat út 'e hân roun.” Dit vertelt ons de heer S. Nijdam te Cornjum, die bestuurslid is van de stichting, die het „bos” van Martenastate beheert, die het park is destijds aan de kerk gelegateerd, maar er werd geen geld bij gegeven, zodat de kerk voor het onderhoud opdraaide. Omdat dat bezwaar opleverde, is er toen een stichting gevormd, die onder meer de vervallen huisjes bij de poort heeft opgeknapt (met steun van de gemeente) en ook de paden heeft verhard met puin, waarop later nog schelpen zullen komen.

Het „uit de hand lopen” heeft betrekking op een handeling die de stichting heeft uitgevoerd op een plaats aan de vijver even voorbij de poort. Daar lag een pad, dat niet meer in goede staat verkeerde en om het nu wat aantrekkelijker te maken is er puin gestort en een trapje gemaakt om op die wijze tevens een speciale begroeiing te krijgen. Maar het geheel is hoekig geworden en maakt een erg kunstmatige indruk, zodat het geen verfraaiing is

geworden. Aanleiding tot ons gesprek was een publikatie in het tijdschrift „Natuur en Landschap” over het werk van de heer Louis le Roy, te Oranjewoud, van de hand van dr. G. Londo, botanicus bij het Rijksinstituut voor Natuurbehoud te Leersum. Hoewel de heer Londo wel kritiek heeft op bepaalde aspecten van het werk van de sterk in het nieuws gekomen leraar, waardeert hij het, dat de heer Le Roy met zijn pleidooi voor „meer natuur in tuinen en parken” velen de ogen heeft geopend. Hij hoopt dan ook, dat diens experimenten nieuwe gegevens zullen opleveren „waar wij allemaal ons voordeel mee zullen doen”.

Maar, aldus het artikel, „wel lijkt het mij noodzakelijk om dergelijke experimenten, waarbij onder andere veel met puin wordt gewerkt, te verrichten op gronden die een geringe ecologische waarde hebben, bijvoorbeeld marginale landbouwgronden. Het deponderen van puin en dergelijke in gebieden die in dit opzicht een grote waarde hebben, zoals onlangs is gebeurd op Martena State bij Cornjum

moet ten stelligste worden afgekeurd. Dit landgoed heeft een van de meest soortenrijke begroeiingen in ons land van zogenaamde stinseplanten; groeiplaatsen van bij ons zeldzame soorten als holwortel, gele anemoon en Maarts viooltje zijn er plaatselijk onder het puin bedolven. Om door dergelijke activiteiten van begroeiingen met deze zeldzame soorten te geraken tot ruigten met algemene soorten is geen kunst. Wel een kunst is de ontwikkeling in omgekeerde richting te laten plaatsvinden. Indien Le Roy bezorgd is over de nivellering en achteruitgang van ons milieu (en we weten dat hij dat is), moet hij zich op deze laatste kunst richten.”

De heer Nijdam gaf toe, dat het puin op de bevruste plek inderdaad is gestort op aanraden van de heer Le Roy, maar hij is van mening, dat de stinseflora op Martena er nog nooit zo goed heeft bijgestaan als thans, nu men bij het beheer van park meer naar bos wil overgaan en er daarom veel minder gemaaid wordt. De heer Londo lichtte ons desgevraagd toe, dat het niet alleen geen zin heeft met puinstorting en begroeiing daarvan Martena State mooier te willen maken, maar dat die vermeende verfraaiing ook te betreuren is. Martena State is op zijn mooist als men het huidige karakter handhaaft en daarbij zijn goedbedoelde experimenten als dit niet op hun plaats. Dat er ook puin op de paden is gebracht, staat hier natuurlijk helemaal buiten.

Intussen, zo vernemen wij, zijn mensen van staatsbosbeheer in „It Fryske Gea” met het stichtingsbestuur overeengekomen voor het park een beheersplan op te stellen, dat een optimale vegetatie garandeert. In dit kader zal het puin bij de vijver weer worden verwijderd.

